

Рәлис УРАЗҖОЛОВ

Барыһы ла үзебеззэн тора

Кешелек тарихында ниндэй генә халык йәшәмәгән дә, кайһыһы ғына таркалып, яңыларын булдырмаган. Һуңғы вақытта бәгзе бер «акыллы» башлы эзәмдәрзән: «Башкорт та бик боронғо халык, без зә картаябыз, шуға ла ұзаң юғала, ассимиляцияға бирешәбез», һымағырақ һүззәр ишетелә башланы. Был — пессимистар фекере. Бөтмәйәсәк башкорт, киреһенсә, яңы меңйыллыкта сәскә генә атасак. Эйе, мең йыллыҡ тарихыбыз, ошо тарихта калдырган эзебез бар. Юлыбызза төрлө сактар — артқан, кәмегән, боларған, үләтән кырылған һ.б. — булған, ләкин был әле ясин укыуға сәбәп түгел, кире аякка басқанбыз. «Башкорт» исеме астында берләшкәнбезд. Кайһылыр халык тарихтан киткән икән, һис тә картайған өсөн түгел, тик «сир»ен йәшергәне аркаһында ғына. Миненсә, ауырыуларынан арына барған халык кына озак йәшәй ала. Безгә лә ауырыһыбыз тип әйтергә вақыт. Тик аяктан йығылыр өсөн түгел, ә дауаланыр өсөн кәрәк был. Уның дауаһы үззәрен табиплыкка тәкдим итеүселәр кулында түгел — үзебеззә генә.

Әлеге мәкәләмдә ошо хакта уйлаһып, халкыбыздың елеген һурыусы нәмәләр тураһында фекерзәрем менән уртаклашырға карар иттем.

Акларыу, зарларыу

Акладыу — халкыбызды яламап барған иң куркыныс ауырыулардың береһе. Сөнки ул әскелек һымак күренеп килмәй, эстән кимерә, кешене иле, халкы язмышына битараф яһай. Сиргә дауа эзләр урынына эзәм балаһы кәмселектәренә яуап (акладыу) тапқан була ла тыныслана. Шулай итеп, ул физик яктан да бигерәк руһи яктан кый-

ратыла. Әлеге «акларыу» тигән корт халыктың ұзаңын тарката, зарларыузы булдыра.

Бөгөн күбебез аклана: колхозсылар үззәренең ярлы йәшәуен колхоздың акса түләмәуе менән аңлата, түшәмгә төкөрөп ятыусылар эш юклыкка зарлана, хужалык етәкселәре яңыса йәшәй алмауларына кассала акса юклыкка, кешеләрзәң эшкә карашы үзгәреуенә һылай. Ә бит бөгөн, нәк бөгөн халыктың киләсәге хәл ителә.

Иктисади хәлебеззә һуңғаракка калдырып торайык та, халыкты халык иткән тел мәсәләһенә кайтайык. Был бик сетерекле, шул ук вақытта хәл итмәслек проблема түгел. Һуңғы йылдарҙа республикала ул йәһәттән күп эштәр башкарыла. Кызғаныска каршы, һөкүмәт кенә аткарып сыға торған эш түгел ул. Әлеге лә баяғы, һәр кайһыбызға, ұзаңыбызға бәйле.

Редакцияла эшләгәс, кайһы сакта һалимдарға, языусыларға, артистарға йомош тәшкәләй. Телефондан шылтыратабыз. Теге якта телефон трубкаһын алалар: «Вам кого?» «Фәләһ-фәләһович өйзәме?» «Да. Паап, тебя зовут», йәки: «Де-еда, к телефону». Үкенесле, әммә был ысынбарлык. Ә иң үкенеслеһе һәм аяныслыһы: үззәре язған әсәрзәреҙе балаларының да, ейән-ейәнсәрзәренең дә укымауы. Ошонда һорау тыуа: ағай-апаһылар, кем гәйепле һуң балаларығыздың һеззәң менән дә туған телегеззә һөйләшмәуенә? Якынса яуап ошо: балалар баксаһы, мәктәптәр... Ләкин, ниндәй генә тоталитар системала йәшәмәйек, береһе лә өй эсендә туған телдә һөйләшеүзән тыйып йөрөмәне. Был — акладыу!

Республикала телдәң дәүләт статусына эйә булыуы шатлыклы.

Ләкин ул тел тәүзә «гаилә статусы»на ла эйә булырға тейеш. Йыш кына был йәһәттән мин үзебеззе сигандар, Кырым татарзары, бар донъяга таралған йәһүдтәр менән сағыштырып карайым. Булмаһа, сигандарзы — аз һанлы халықты алып карайык. Юғиһә, йыш кына битарафлығыбыззы «аз һанлыбыз» тип ақлайбыз. Кайза һуң сигандарзың «арбаһы»нан башка дәүләте, кайза гаранттары булған президенттары, гимны, флагы, кайза дәүләт теле? Юк. Бәлки, йәшәү дәүерҙәрендә булмаштыр за. Ләкин был халык тарихтан тиз генә юғалмаясаҡ, сөнки сиганды халык итеүсе, нигезен һаклауы инештәре қоробаған.

Йәһүдтәр, чечен, ингуш, Кырым татарзарының да милләте һаклау саралары бар: тик үз милләттәшенә генә кейәүгә сығыу, өйләнәү, гаилә татыулығы өсөн тотош ырыузың яуап биреүе, бер-беренә ярзам итмәүҙең, гаилә таркатыузың иң зур хурлыҡ һаналыуы... Шуныһы иғтибарға лайык: араларына береһе лә үз закондары менән тығыла алмай!

Беззең иһә ул шишмәне «ләм» баҫа башлаган. Шуға ла башка «сүп-сар» кушылып, шишмәне быуа бара. Халык тигән оло йылғаға саф һуулы, йылғаны һуғырып тороусы үз инеше кәрәк. Үз шишмәһе быуылған йылға, ямғыр һуғзарына өмөтөн бағлап, сарсай, һисек тә һаҫығыһы, һайыккыһы килмәй. Үз шишмәбеҙ быуылғас, илдәге һәр үзгәреш башка һуғып үтә, төрлө тәҫрибәләр зә һеңгезәтә...

Чечен, ингуш, Кырым татарзары һымак халықтарзы 44-се йылда депортацияланылар, илдәренән һөзөләр. Ун өс йылдан ақланылар за, улар кире үз ерҙәренә ағылды, республикаларын тергеҙзе һәм тергеҙә. Ә безгә депортация кәрәкмәне, яңғырауыклы лозунгтар за етте: һуғыштан һуң Мәскәүзе төзөргә киттеләр зә шунда тороп калдылар, азак сизәм ерҙәр буйлап һибелделәр, БАМ, беренән-береһе удар башка төзөлөштәр зә һөлөктәй йәш кыззарыбыззы, егеттәребеззе меңәрләп йотто. Бик-бик һирәктәре генә кире әйләнәп кайтты...

Ә бит чечен, үзбәк, әрмән, әзербайжандарзың да үзҙәрендә эш юк — Рәсәйгә сығып ақса эшләйҙәр зә кире нигезҙәренә кайталар. Гаиләләрен үзҙәренә республика бюджет-

ты ла карай, үзәк тә, ирҙәре иһә ошо уҡ Рәсәй халқына тейешле ақсаны ла тыуған яғына озата. Шунан һуң кайһы халык бай йәшәргә тейеш?

Кайһы бер кеше: «Һәр милләттең үз үсеш юлы, психологияһы, һиңә башқортто шул уҡ сиган, йәһүд менән сағыштыраһығыз?» тиер, һәм ихтиладарза кырылығыбызға ишара яһар. Дөрөҫ, башқорт ғүмер буйы азатлығы өсөн баш күтәрәп кырылған, тағы аякка баҫқан. Тик, кайһы халык һуң каршылыкһыҙғына формалашқан, ер биләгән, ил-мәмләкәтен төзөгән?!

Тәбиғәт көсһөз һәм көсләләрҙән тора. Кешелекте лә был канун урап үтмәй. Кызғаныска каршы, әзәм уны үзенсә аңлай. Шуға ла күп һанлылар, тимәк, көсләләр, башкаларға ла үз тукһанын тукһан итгерәргә тырыша, халык-ара нормаларзы ла, дөйөм кешелек канундарын да һанға һуқмай. Ғөмүмән, Ер йөзөндәге һәр халык каршылыҡтарзы еңә барып кына үз йөзөн һаклап килә. Быға инде, әйткәнәмсә, тик үз инештәре, халык булып формалаштырған үз сығанактары ғына булышылық итә.

«Ақланыу» вирусының тамырҙары бик тәрәндә ята. Моғайын, ул Башқортостанға үткәрегенә колонналь сәйәсәт менән бергә индерелгәндәр. Азатлыҡка һууһаған халықтың ир ағыдары ер-һууын һаклап, динен яклап яуарза башын һалһа, калған өлөшә гаиләләрен, мал-мөлкәтен, үзенә тейешле генә булһа ла ерен алып калыр өсөн ақланыуға барырга мәжбүр булған. Быуын һайын бола, ихтилад купқан: кемдер башын һалған, кемдер тағы иләктән иләнеп, «ғәйептәрен» «таныр» өсөн ақланған. Яйлап ақланыу канға һеңгән, нәсәлдән нәсәлгә күскән. Ауырыузың иң һык таралған мәле совет осоролор. Тәүзә кызылдар менән ақтар буталышында һи эшләргә, кайһы яқка барырга белмәгән халык һыналған алымды кулланған. Коллективлашыу осоронда ялқаулығы аркаһында хәйерсә хәленә калған әзәмдәр йолқошлоқтарын ақларға сәбәп тапқан. 1937 йылдағы, һуғыш һәм унан һуңғы осордағы мәшһәргә инде бер килә халык катламы тамам оқтара: кем башкалар өстөнән һикәйәт язып өлгөрә — шул «ақла-

на». Хатта басыуза калган арыш, бойзай башағын алып кайткан йәтим балаларзы ултыртканда ла мәкерлектәрен «халык мөлкәтен урлаусылар менән көрәш» тип акалайзар.

Бөгөн акланыу зарланыуға күсә башланы. Был вирус донъя көтөргә сәме булгандарға ла йокторола. Ауырыузың тәүге билгәһе — үткәндәрзе һағына башлау. Кызганыска каршы, күбебез шулай йәшәй: вәт, элек колбаса, аракы ошоз ине, тегеләй ине, былай ине...

Акланыузың, зарланыузың дауаны ябай ғына: һәр яңылыгың, насармы-якшымы, кулай яғын файзаланып калу, хаталарзан һығымта яһарға өйрәнәү.

Бер-беребезе батырабыз, көнләшәбез

Был ауырыу за беззә борондан килә. Шүлгән менән Уралға ла, халык өсөн көрәшеүсә көрзәштәр ыгызығыһына ла, атай малын бүләшә алмаган башка «вак-төйәк»тәргә лә тукталып тормайык. Тик бер генә һорауға яуап эзләп карайык.

Башкорт ере бик зур. Йыш кына тарихыбызға күз һалабыз за исебез китә: күпме ихтилалға күтәрелгән халык, күпме асыл ир-азаматтар кырылган. Яңы башлык калкып сыккан, тағы яуға күтәрелгәндәр. Кызганыска каршы, етәкселәрен дә, әүзем катнашыусыларын да тота баргандар, язаға тарттыргандар. Шундай һорау тыуа: нисек итеп икһез-сикһез башкорт ерендә Салауатты, Бәпәнәйзе, Алдарзы һәм башка бик күп ихтилал башлыктарын тота алдылар икән? Ә бөгөн килеп, тоташ Рәсәй армияһы, Эске эштәр органдары, ФСБ, «спецназ» бәләкәй генә Чечняла ялан командирзарын тота алмай. Яуап бер: башкорттоң ихтилал етәкселәрен йә башкорт үзе тотоп биргән, йә тотторошкан. Безгә гәйепте башка халыктың йәлләдтәренә ташлаузан туктап, күптән хаталарзы үзебеззән эзләргә, фәһем алырга вақыт.

Һүземде дәлилләп, миһал килтерге килә. Вақытында төрлө ойошмаларза эшләргә тура килде. Улар араһында саф башкорт коллективтары ла булды, төрлө милләт кешеләренән торғаны ла. Шуныһына игтибар итем: һуңғыһында мөнәсәбәт дүслүк мөхитенә королоп, хезмәткәрзәр

һиндәйзер төркөмдәргә бүленмәгәйне. Ләкин, нисек кенә кызганыс булмаһын, башкорттар ғына эшләгән коллективта төркөм-төркөм булып йәшәү, таркаулык, тыштан ялытрап, арттан һүз, ошак йөрөтөү үзен һығырак һиззәрзе. Ул тулыша-тулыша ла, һис кәрәкмәгән бер минутта (коллектив бер йозрок һымак булырга тейеш вақытта) «шартлап» ярыла. Коллектив, дөйөм алганда, халыктың кескәй генә тупланмаһы, килеп тыуған хәл алдында көшөз кала. Тик алда телгә алған акланыу, кемгәлер зарланыу, ошак һәм дә бер-береңде аска һөйрәү, батырыу, кара һөрөмдәй көнләшәү генә тороп кала. Һөзөмтәлә, ул сир тоттош халыкка күсә, таркаулыктан файзаланыусылар за табыла.

Беззәң халыкта «Башкорт түрә булла, сабатаһын түргә элә» тигән әйтем бар. Йылдар аша һыналып килгәнгә күрә озақ йәшәйзер зә, бөгөнгө көнгәсә асылын да югалтмаһандыр ул. Ысынлап та, күп осракта шулай килеп сыға ла: ябай ғына колхозсы бригадир булып алһа, үзе менән эшләгән кешеләрен танымай башлай, хужалык рәйесе алмаш эзерләмәй, район кимәленә сыкһа, ауылдаштарын артынан һөйрәмәй, мәктәп укыусыларын юғары укыу йорттарына индереү яғын уйламай һ.б. Һөзөмтәлә, күпселек колхоз-совхоздарза етәкселәр урындан сыкмаған. Әлбиттә, «теге» йылдар сәйәсәте лә шулайырак ине — етәкселәрзе ситтән килтереп куйыу. Ләкин барыбер күп нәмә халыктан торзо.

Халык, әлеге урындағы түрәләрзән һизер өмөт итеүселәр, уларзы «кеше итер» өсөн ни эшләне һуң? Дөрөһөрәге, бер ни зә. Ул меһкен дә үз көсөнә генә ышанып укырга барып кергән, тырышып-тырмашып укыған, диплом алған, кайтып, йә агроном, йә ябай зоотехник, инженер булған. Беребез зә уны күрмәйбез, беребез зә үстәреү яғын карамайбыз: «Йәш әле, тәжрибәһез әле; шуның балаһынан буламы ни ул», — тибез. Һәм ул берәй вазифаны «яулап» алһа, шәйләй башлайбыз, өскәрәк күтәрелһә, теге кәрәк ине, был кәрәк ине, тип йүгерәбез, теңкәһенә тейәбез. Бирмәй икән, үзебез аска һөйрәй башлайбыз.

Көнләшәү ике төрлө була: берен «сәм» тиһәң дә ярай. Ошо сәм кешене йәшәтә, башкаларзың як-

шы ягынан көнлөштөрөп, һокландырып, үзәңдә лә шулар артынан эйәртә, уларзан уззырып ебәртәргә тырыша. Ләкин тағы берәһә бар, урыстар уны «черная зависть» тизәр. Ошо көнлөшәү харап итә лә күптәрзе. Зыялылар, халыктың йөзөк кашы булырзай кешеләр араһындағы көнлөшәү айырыуса йөрәктә өйкәй. Беззәң арала булған тар күңеллә кара эслә кешеләрзәң һүзәңә қолак һалыу һағайта. Астыртындар һүзәң өстөн қуйғандар икән, тимәк, уларға йәшәүгә көс биргәндәр тигән һүз бит. Был — бәлә!

Кәмселектәрзән котолоузан, әлбиттә, дауа бар. Ул да буһа — игтибарлык, төшөнкө рух таратыусыларзы, кеше һүзәң (ләстит), ошак йөрөтөүселәрзе, коллективты болгатыусыларзы урынына ултыртыу. Бының өсөн көслә, ақыллы, белемлә йәштәр тезгәңдә қулына алырға тейеш.

Бар ул идеология, бар!

«Пионер, комсомол ойошмалары таркалғас, йәштәр менән эшләүсе органдар юк. Илдә демократия башланғас, идеология бөттө. Шуга ла йәштәр кайза барырға белмәй, ялын, буш вақытын үткәргәргә урын юк. Наркомания, токсикоманияға ылығы башланьлар...»

Һуңғы вақытта бик йыш ишетелә бындай һүззәр. Хатта абруйлы журналистар, языусылар аузынан да ишетәргә, мәжәләләрен укырға тура килә. Буш һүз улар! Комсомол, пионер ойошмалары дөйөм кешелектәң тәрбиә алымдарын ошта файзаланып, балалар аңына коммунизм идеяһын мәжбүри һеңдерзе генә. Уның карауы, бар халыктарзы ла тамырынан, йолаларынан, динә, йәшәү рәүешә, булмышынан айырзы. Үз тамырзырынан алыс торғас, инештәрәнен һыуһынды кандырмағас, йәш быуын яһалма сит мөхит йөгөнтөһөндә калды.

Бөгөн идеология бар — халыкты килеп тыуған көрсөктән сығарыу; хәйерселек, башта буталған икелемикелә уйзарзан арындырыу; ерзәрәңә хужа булдырыу; базар шарттарында йәшәргә өйрәтәү; шул ук вақытта милләтебәззе милләт иткән тамырзарыбызға әйләнәп кайтыу.

Һуңғы вақытта колониаль сәйәсәткә каршы күтәрәлгән ата-ба-

баларыбыз ихтиладарының аяуһыз бастырылыуы, халыктың меңәрләп-меңәрләп кырылыуы, қоллоқка һатылыуы тураһында байтақ хезмәттәр язылды, әленән-әле әзәби әсәрзәр басылып тора. Был бик хуп эш. Ләкин, без теләйбезмөжмө, уның кире яктары ла бар: «Ата-баба һүмер буйы баш күтәрәп болаларза, ихтиладарза кырылған, бөлгөнләккә төшкән, без һүмер буйы изәлгән халык индә», тигән психология ла тыузырыла. Тарихи хезмәттәр менән бер рәттән, халыкка башка параллелдәр зә үткәрәләрзә тейеш: «башкорт бахыр түгел — батыр; яуга ғына күтәрәлөп калмаған, эшләй зә, бай за йәшәй алған, үз еренә хужа ла булған, белемгә ынтылған; уның қанында, «тәбиғәт балаһы» булыузан тыш, эшқыуарлык та бар; бер-берәһәңә ярзамсыл булған һәм әле лә гөндәрза ул һақлана...» Гөмүмән, бер сиктән икәнсәһәңә һуғылырға ярамай, һәр яқлап дипломатик караш кәрәк.

Бала бағыу — милләт бұрысы

Һиһайәт Рәсәйзә демографик хәлдәң кыркыулашыуы тураһында һүз қуҙғаттылар.

Күренеклә урыс языусыһы А. Солженицын фаразлауынса, илдә йыл һайын миллионлап кеше кәмей. Быны башка сығанақтар за дәлилләй. Рәсми рәүештә 144 миллион тип исәпләнһәк, тағы ун йылдан 134 миллионға калыуыбыз ихтимаал. Төп сәбәптәр булып тыуымдың аз булыуы, халыктың «картайыуы», авария, һуғыш, наркомания, әскелек тора. Қатын-қыззың һаулығы һасарайыуы ла төп сәбәптәрзәң берәһә. Түлһезлек мәсьәләһә қисқән. Рәсәйзәгә бөтә парзарзың 15 проценты — түлһез. Кешелектә дауам итер өсөн һәр ғайләгә — қатынға 2,25 бала тура киләргә тейеш буһа, Рәсәйзә ул 1,23 кенә. Түлһезлектәң төп сәбәбә (40—50 процент) — аборт, енси бәйһезлектән киәгән ауырыузар. Тимәк, қайһы халықта быларға юл қуйылмай (дин, гөрөф-ғәзәт, йола буйынса), қатын-қыззың уның менән ауырыуы шул тикләм азырақ.

Қызғаньска каршы, демографик хәл беззә лә шатландырырылык түгел. Профессор, Башкортостандың Дәүләт Йыйылышы депутаты

В.Сэхэүетдинов «Башкортостан» гәзитендәге (18 август, 2000 й.) бер мэкәләһендә былай тип язғайны: «Без, медиктар, күптән инде һаулык индексның ахыр сиккә етеп кәмеүе тураһында оран һалабыз. 80 процент ауырыу катын-кыздар шулай ук ауырыу бала таба икән, кайза табан барабыз һуң без? Тарих белә, әгәр зә гаиләлә ике бала үсһә, халыҡ, ни тиклем генә күп булмаһын, 120-150 йыл дауамында юкка сыға, гаиләләрзә берәр бала булғанда бының өсөн 75-100 йыл да етә! «Донъя Рәсәйзең юкка сығыуын һизмәй зә каласак...» тигән фекер дәрәскә сығып куймағайы...»

Өфөнөң сәнәгәт зонаһында йәшәүсә, йөкөлөк буйынса иҫәпкә алынған катын-кыздарзың 48 процентында — анемия, 16 процентында бөйөр ауырыулары асықланған. Балаларзың иммун системаһы тотороқһоз, күп ағзалары формалашып бөтмәгән. Бер йәшкә тиклемге балаларза тын алыу ағзалары ауырыулары өстөнлөк итә, тыумыштан ээгифлек, нервылар системаһы, аш һендерәү ағзалары ауырыуларының артыуы күзәтелә.

Безең республика балаларында ашказан-эсәк юлы, кан һәм кан әйләнеше ауырыулары (2,6 тапқырға), нервылар системаһы һәм һизеү ағзалары ауырыулары (1,4 тапқырға), эндокрин һәм бәүел-енес системаһы ауырыулары (1,2 тапқырға) йышырақ осрай.

Республика балалар ауырыуларының хроник формалары үсешә күзәтелә.

«Труд» гәзите (27 август, 1998 й.) Рәсәйзә етемдәр һаны артыуына борсолоу белдергәйне. Психик һаулык үзегә мәғлүмәттәрендә таянып, кот оскос һандар басылды. Илдә ошо йылға 400 меңдән ашыу етем буһа, шуның 95 процентының ата-эсәһе иҫән. 1997 йылда Мәскәүзә 350-нән ашыу эсә тыуған сабыһынан баш тартқан. Һәр йыл һайын ошо тиклем үк сабыһы ыргытып (кеше тупһаһына, юлға), үлтереп, сүп контейнерларына, торба үткәргестәргә һ.б. ташлайҙар. Балаһынан баш тартқан катындарзың 49 проценты 15-19 йәшлектәр. Тик 18 процентының ғына ауырға калғансы эш урыны булған.

Бында аборттар һаны инмәй. Тик донъяла уның буйынса Рәсәй

икенсе урынды биләүе күп нәмә тураһында һөйләйҙер. (Әйтергә лә курқыныс, илдең зур калаары сит илдәргә төрлө бизәнәү әйберзәре, кәслә дарыуҙар яһау өсөн аборттан һуң алынған яралғыларзы контейнерлап озатып тора!) Башкортостанда ғына ла йылығына 60 меңләп (!) аборт яһала.

«Башкортостанда һуңғы вақытта йылығына 14-15 мең гаилә таркала. Биш йыл эсендә генә лә 71197 гаилә таркалған, йәғни никахка инеүселәрзең яртыһынан күберәге. Йыл да 8-9 мең кешенең никахы теркәлә (күпселеге ирзәр). Был совет өлгөһөндәге күп никахлык һәм уның иң насар өлгөһө. Сөнки РФ Енәйәт Кодексында күп никахлык өсөн яза каралмаған, ә ташландыҡ гаилә һокуктары сикләнгән. Тап уларзың мәнфәгәтендә күп катынлылык тураһында закон кабул итеү кәрәк тип һанайым... Был йәһәттән Ингуш Республикаһы үз халқының тамырларына, асылына кайтырға рәхсәт бирзе. Бала бағыу тоғош милләт бурьысы шул.

Һуңғы биш йылда айырылышқан гаиләләрзә 71 меңдән ашыу бала атайһыз калған. Ошоға 33022 никахһыз эсәйзән донъяға килгән сабыһы өстәгез. Үкһез етемдәрзе, ата-эсә һокуғынан мәхрүм ителгән балаларзы кушһаҡ — 130 мең сабыһ.

Буйзақлык, кейәүгә сықмау

«... Әзәм балалары эсэнән яртышар ғына булып тыуа. Аяҡ-кулдары бөтөн, башы-күзе төзөк көйө донъяға кабул итәм мин кешене, ә үземдең эстәрем өзөлә. «И, баһыркайым, үз яртыңды табырһыңмы икән? Тапһаң ғына ярар ине», тим. Табышмаһалар, күктәге анау бихисап йондоздар кеүек йымылдашып, гүмер буйы бер-береһен эзләп йөрөй бисара бәндәләр. Уларзы кушырға, күрәһең, Хозайзың да көзрәтенән килмәйҙер. Көзрәтенән килһә, йыһан буйлап азашып йөрөгәндәр шул тиклем күп булмаҫ ине...» Шулай эсенә Мостай Кәримдең «Озон-озак бала сак» әсәрендәге ауылда кендек әбейе булып йөрөүсә Оло инәй.

Кендек әбейе, бабасы, яусы... Был һүзәрзе, тырыша торғас, асылы менән бергә тарих сүплегенә сығарып түктеләр, ахыры. Тик бергә халқыбыззы йәшәтеүсә та-

мырзың нескә кылдары ла өзөлдө, үзәктәре какшаны. Уйлап караһаң, күпме көс йәлеп ителде: «искелек калдығы»н һепереп түгеү өсөн тотош институттар, укыу йорттарында, мәктәптәрзә программалар төзөлдө, эзәбиәт һ.б. эшкә егелде.

Һәр халык борондан үзенә йәшәйешен төрлө юлдар аша хәл иткән. Шуны аңларға кәрәк, бер халыктыкы икенсәһенән кырка айырыла. Сөнки сығыштарыбыз төрлө, төрлө тәбиғәт шарттарында йәшәйбәз һ.б. Уларзы тулыһынса аңлар өсөн тик ошо милләт вәкиле булып тыуырға кәрәктер. Юғиһә, «оло ағай» мөнбәренән карап кына фекер йөрөтөүсәнбәз, уларзың безгә ят нәмәләрен дә үзәбезгә күсерергә тырышабыз. Һәр халыктың уртақ нәмәләре менән бергә, һыйышмағандары ла була. Һәм улар һәр кемдәң үзәнеке генә булырға тейеш тә. Нәк ошо «үзәнеке» булмаһа, халык йәшәүзән туктай, ят нәмәләргә имунитеты булмайынса, ул башканың сире менән ауырый башлай.

Башкорттоң да үзенә генә хас ғайлә институты (тимәк, артабанғы йәшәйеше) бар.

Ғайлә короуза борондан яусы, димсе зур роль уйнаған. Егет нәселенәң абруйы аҡһакалы, ил инәһе булған. Йыш кына буласак кейәүзән олатаһы ла яусы булып барған. Улар йәштәрзән ата-бабаларының кемдәр булыуын, хатта нәселдән килгән ауырыуларына тиклем белгән. Буласак ир менән катынды ла ул бәләкәйзән күрәп-беләп йөрөгән. Йәштәр ғайлә короп киткәс инде, димсе иң хөрмәтлә кешеләрзән иҫпләнгән, тормош юлдарында якын кәңәшселәренә әйләнгән. Тәүгеләре татыу йәшәһәләр, димсенәң дә кеше араһында мәртәбәһе артқан.

Димләүзә мөхәббәт шаукымынан «иҫргән» егет менән кыз күзлегенән сығып кына фекер йөрөтөлмәй, ә уның нигезендә нәсел, тотош милләт мәнфәғәте ята. Тимәк, буласак килендәң, кейәүзән кемлеге барыһын да борсолдора, сөнки йәштәр артабан ил алдында һәр берәһенәң намысына, исеменәң сафлығына тап төшөрмәскә тейеш. Йәғни һәр кем улар язмышы өсөн ниндәйзәр кимәлдә үзен яуаплы һанай. Йәштәрзә иҫән-һау бергә йәшәтеү, ярзам итеү, һуңырақ инде бала тәрбиәләү — башкортта борон-

дан «мир» эше һаналған. Шуға беззә «нәсел намысы», «ауыл намысы» тигән төшөнсә нығынған да инде. Кызғаньска каршы, димселәр мәктәбе бөтөрөлгәс, исламдан тайпылғас, йәштәрзән қауышыуы ла, айырылышыуы ла, хатта баланың ярты етем калыуы ла шәхси эшкә әйләнде. Ике як туғандар туй өстәлә «туғандары», азак иһә ситән күзәтеүселәр генә булып кала бара. Шулай ук яусыларға алмашка килгән шаһиттар за «туй генералдары»на, йәғни туй мәжлесен алып барыусыларға ғына әйләнде. Никах кенәгәһе тапшырғанда куйған култамғалары исем өсөн генә. Култамғалар шаһиттарға бер ниндәй зә яуаплылык өстәмәй. Димсе хәзер ултырып калған кыз менән 30-зы үткән егетте, тол катын менән яңғызақ ирзә генә таныштырыуы буларак күзаллана.

Типһә тимер өзөрлөк, гөрләтеп донъя көтөрлөк, тупылдатып бала һөйөрлөк ир-егеттең өйләнмәүе ысын фажиғә бит! Гөмүмән, димләү йәшәһә, ике дуҫ ғайләнең балаларын йышырақ аралаштырыу, дуҫлаштырыу за тигән һүз.

Беззә димселәр мәктәбе бөтөрөлһә лә, хәзерге Урта Азия, Кавказ халыктарында ул бар. Хатта йәһүдтәрзә лә ул ниндәйзәр дәрәжәлә (мәҫәлән, улдарын үз милләттәштәренә генә өйләндерәү, кыздарын кейәүгә бирәү) йәшәй. Ошо ла, башка бик күп сәбәптәр менән бергә, аз һанлы милләттәрзән күп һанлылар араһында юғалмауына килтерә, традиция үә йолаларын йәшәтә. Был йәһәттән Ингушетия Президенты Руслан Аушевтың «Труд» гәзитенә биргән интервьюһы фәһемлә:

«— Рәсәйзән юстиция министры Крашенинников һеззән карарығыз (республикала күп катынлылыкты индереү — Р.У.) Рәсәй Конституцияһына каршы килә тип белдерзе...

— Был мәсьәләгә қағылып һәйбәт эшләнек. Бәлки, ул федераль етәкселеккә лә, Рәсәй халқына ла күп милләтлә дәүләттә йәшәүзәрен төшөндөрөр... Урыҫ кешеһе өсөн мөхәббәт буйынса никах гәзәти күренеш. Кавказда улай түгел. Минәң уйымса, ингуштарзың 5 проценты ғына мөхәббәт буйынса өйләнә. Беззә никах — егет менән кыззың ата-әсәләре килешәүе ул... Министр Крашенинниковтың беззән милли гө-

рөф-гәзәт Рәсәй Конституцияһына каршы килә тип белдерәүе көлкө. Бәлки, ул, Конституцияға һылтанып, безгә нисек йокларға, нисек ашарға күрһәтмә бирер...

«Беззә никах — егет һәм кыздың ата-әсәләре килешәүе ул». Башкортта ла әлгәре шулай булған. Ләкин ул, аңға һендерелгәнсә, кызды бер картка көсләп кейәүгә бирәү тигән һүз түгел. Көрһән буйынса ла, йола буйынса ла никах алдынан кыздан да, егеттән дә фәлән-фәләнде кәләш итеп алырға, фәлән-фәләнгә кейәүгә сығырға ризалығы бармы-юкмы икәнлегә һорала. Ә «ата-әсәнен килешәүе»нә килгәндә, бер кеше дә үз балаһына насарлык теләмәй. Борон халыкта бала тыугас та уның буласак кәләше йәки ире тураһында кайғыртыу башланған. Ошонан сығып, айырым ырыуларға қолак тешләтәү йолаһы йәшәгән, бишек, һырға гуйзары үткәрелгән. Быларға хәзергә күзлектән сығып кына искелеккә, кырағайлыкка, баланың иркен ауызыкклауға караған һымак карарға ярамай. Кәрәк икән, кыз, малай йәки улардың ата-әсәһе бишек туйынан һуң үткәрелгән һырға туйында ла (ул балаларға 8-12 йәштә үткәрелгән), унан һуң да «килешәүе»зе боҙа алған. Быларға озак тукталып тормайынса, укыусының игтибарын билдәле тарихсы Әнүәр Әсфәндиәровтың «Башкирская семья в прошлом» тигән китабына йүнәлтер инем. Һәр кем унда тупланған документтар, тарихсының хезмәте аша был турала укып белә ала. Алдағы һүззәрәмдә дәлилләп, унан бер генә миһал килтерәм. Мәһәлән, Өфө өйәзе Кобау ауылы башкортто Фәйнихаят Фәбәсова 4 йәшендә Һарт-Һаурыз ауылы башкортто Абдуһьяппар Абдулсаттаровка димләнгән булған. Әммә 18 йәше тулғас, 1847 йылда, уға кейәүгә сығырға ризалығын бирмәгән (67-се бит). Кыскаһы, «ата-әсә килешәүе»нең асылы — егетте кәләшһез, кызды ирһез калдырмау, сабийза бала сактан ук үзенең «яртыһы» барлығын тойзортоу, малайзарзы — ир, атай, гаилә башлығы, кыззарзы — тоғро катын, уңған килән, һөйкөмлө әсә итеп тәрбиәләү.

Икенсе мәһәлә — «кыззар һымак акыллы» малай үстәрәбәз. «Кыззар һымак акыллы»ны үзәбеззәң тиктор-

маһ «зимагур»ға өлгө итеп куябыз. Шул юсыктан карап укытыусылар мәктәптә тәртибенән бер малайға «өлгөлө», икенсәһенә «кәнәгәтләнерлек» билдәһе куя. Тик бер нәмәнә аңдарға теләмәйбәз, без тиргәгән сабийза үзенең тиндәһе «акыллырак» (игтибар итегез: тәртипле түгел) икән тигән фекер уяна башлай. Әлбиттә, тәртипле булыу якшы әш. Тик, нисек кенә теләһәк тә, малай тәбиғәте менән малай булып кала: агаска үрмәләй, ямғырзан һуң бысракка инеп китә, рогатка, ук яһай, низер юна, каға һ.б. Быға ул гәйәпле түгел. Кирәһенсә, гәйәп беззәләр: ата-бабаларыбыз һымак, 5 йәше тулғас та уны ат башына ултыртмағанбыз, көс талап иткән уйындар өйрәтмәгәнбәз, кырза йөрөп, арытып алып кайтмайбыз, кескәнә балта, сүкеш алып бирмәйбәз... Кыскаһы, малайзарзы ир тәрбиәһенән мәхрүм иткәнбәз. Нәж ошо ир тәрбиәһе бирмәү уның күңел тырызы бушылығын катын-кыз тәрбиәһенең емештәре менән тултыра ла. Етмәһә, ир гаиләлә акса табыусыға ғына әйләнәп бара, көндәлек мәшәкәттәр менән булып, тәрбиә эшенән ситтә тора. Һөзөмтәлә, малай буласак кәләшен дә әсәһе һымак күзәләй башлай, әсәһенә окшағанын эзләй, һайлана. Өйләнгәс индә, уның гаиләлә үз һүзә булмай, әсәһен тыңлаған һымак, катыны һүзәнән сыкмай. Тик шуныһы — әсәһе кәүекте ул бер қасан да таба алмаясақ, сөнки катын — тәү сиратта тормош иптәше, балаларының әсәһе. Өйткәндәй, әсәһе хәмер әсәһә, балаһын тәрбиәләмәһә, ят ирзәр менән сыуалһа, балала күзәл затка қарата кире фекер зә уяна. Уға бар катын-кыззар за бер үк булып тойола башлай. Етмәһә, тиндәш кыззары тәмәке тартқан, рюмка дүсына әүерелгән булһалар, күзәл затка қарата бөтөнләй аллергия тыуыуы мөмкин. Шуларзы күрәп-татап үскән малай һуңынан өйләнмәүзә хуп күрәүсән.

Малайзарға катын-кыз тәрбиәһе бирәү, моғайын, диндә бөтөргәс тә башланғандыр. Шул сакта кыззар менән малайзарзы бергә укытыу китте, катындарға лом, балға тоттороп төрлө «удар» төзәләштәргә ебәрзәләр, ул заман идеологияһынса әйтһәк, «ир менән катын-кыздың араһында айырмалық бөтөрөлдө». Нисек кенә сәйер, тупасырак яңғырамаһын, ысынлап та, хәзер ул ай-

ырма тик кейемдэрзэ, енси органдарза ғына калгандыр.

Нисек кенэ булмаһын, малайзарга кыззар тәрбиәһе бирергә, уларзы «кыззар һымак ақылы» итергә тырышыу киләсәктә халкыбыззы фажигәгә килтереүе ихтимал. Ир һүзен әйтә алған ирзәр булмағанда халыктың киләсәге юк. Әле буйзак йөрөгән ир-егеттәр артыуының төп сәбәптәренең береһе лә — малайзарга нәж ошо тәрбиәне бирмәү, уларзы гаилә башлығы, гаилә калканы итеп әзерләмәү ул.

Язгандарзың киреһе — кыззар язмышы. Уларзы таш диуарзар йота, тәбигилеген сикләй, яһалма коршаузар әсенә бикләй.

Үткәндәрзә һағыныу

Безең тағы бер ауырыу бар: нимәгәлер сат йәбешеп ятыу, яңылыктарзы һағайып кабул итеү һәм, һуңлап буһа ла аңлаһак та, инде бүтәндәр күптән тапаған юдан һәлмәк кенә кузғалу. Башкорттоң күпселеге ауылда йәшәй. Ер кешеләре. Тимәк, колхозсылар. Бәлә ана шунда ла, халыктың һаман колхоз системаһына сат йәбешеп ятыуында. Тирә-якта фермерлыҡка, айырым крәстиән хужалығы төзөүгә дәррәү тотоналар, өйрәнәләр, ә без...

2001 йылдың февралендә республика агросәнғәт комплексы эшсәндәренең кәңәшмәһе булды. Асылы — «ауылдарзы тик реформалар ғына коткарасак». Нәр хәлдә, ошоға кайтып калды. Әлбиттә, урындарза һөзөмтә озақ көтөрмәһе: бығаса өстән генә кушканды үтәп йөрөгән хужалар (был осракта ла инициатива юғарынан булды бит) «реформалар» башланы, йәғни тағы ла, 92-93-сө йылдарзағыса, крәстиән хужалыктары берләшмәләре, ассоциациялар, кооперативтар төзөргә тотондо. Дөрөсөрәге, ошо ук колхоз системаһын һаклап, «рәйес» һүзен «директор»ға, «бригадир»зарзы «управ»тарға һәм башка шундай исем үзгәртеүгә эстафета алдылар.

Ләкин ысын реформаларзы һәр вақыт киләһе көндәргә калдырып килеү зә дөрөс түгел. Кеше үзе өсөн эшләргә, бай йәшәргә, ирекле базар шарттарында алыш-биреш итергә, дәүләтебеззе нығытыуға шәхси өлөшөн индерергә тейеш. Шул ук вақытта күпме индергәнән дә белергә хак-

лы. Тоталитар үзәккә королған колхоз системаһы, кағыззағы «үзгәртелгән» хужалыктар бынан алыс тороуын күптән аңдарға вақыт.

Кулына власть туплап өлгөргән колхоз рәйестәре «ассоциация»ларзы, берләшмәләрзе тик халыкты таркатмау, ерзәрзе бүлеп бирмәү өсөн генә «булдыра», исем алыштыра. Крәстиән гүмер буйы милексе булған, уның канына ошо һеңгән, һәм милекте өлөшләтә уға бирмәйенсә тороп, хужалык итеүгә карашы үзгәрмәйәсәк, ер эшенә бар күңелен бирмәйәсәк. Шунан һун, дөйөм хужалык «картотека»ла ултырған сакта, төрлө «берләшмәләр» — халыкты алдау ғына.

Республика хужалыктарының 31 проценты (100-зән 31-е!) артта һөйрәлгәндә, халкы эш хакы күрмәгәндә, кағыззағы «кооператив», «ассоциациялар» коткарыу «һаламы» түгел. Сөнки уларзың эш алымы бер — өстән кушканды үтәү. Халыкты үзенә эшләргә өйрәтеүең берзән бер юлы — шәхси хужалыктарзы тағы ла үстәреү, уларға матди ярзам күрһәтеү һәм етештергән продукцияһын һатып алыузы көйләү. Шулай ук шәхси хужалыктарзы үстәреүгә каралған өс гектарға тиклем ерзе лә көсләп (һызык өстөнә алам — көсләп) биреү мотлак. Эшкәртә ала икән, крәстиән, фермер хужалыктары төзөргә рәхсәт бир, юк икән — ошо ере лә етер. Техника менән тәьмин итеүгә килгәндә, мини-тракторзарзы киешәү, кредит буйынса биреүзән тыш, МТС формаһы ла кулай. Бының отошло булыуын һуңғы йылдар күрһәттә лә инде. Ә хәзергәсә «кооператив»тарға, «ассоциациялар»ға килгәндә, ул бер системанан икенсәһенә һығылмалы күсеү звеноһы ғына булырға тейеш ине. Шуньһын аңлау мөһим: колхоз системаһы менән коллектив хужалык итеү тәү карашка бер үк нәмәһе аңлатһа ла, икәһе икә нәмә. Айырым крәстиән хужалыктарында ла бит ер эшен береһе лә яңғыз башкармаясак — тигез хокукта булып, крәстиәндәр бер-береһенә ярзам итешәсәк, берләшәсәк. Ә колхоз системаһында эшләгәндәр тапканына туранан-тура үзе хужа түгел, уның елкәһендә кабартылған шат, машина артынан машина алмаштырыуы түрәләр һ.б. тора. Ошонда республика Президенты Мортаза

Рәхимовтың БР Министрҙар Кабинетының киңәйтелгән ултырышында (1 февраль, 2001 йыл) һөйләгән сығышынан өзөк килтереп бик урынлы булдырып ине: «Ошо йылдың башына республика агросәнәгәт комплексының кредиторҙар, поставкалаусылар алдындағы бурысы 18,5 миллиард һум, шул иҫәптән республика казнаһы алдында 2,4 миллиард һум тәшкил итә. Финанслауҙың бөтә сығанактары буйынса ауылға 3 миллиард 472 миллион һум акса бүленде, ләкин республика хужалыктарының 31 проценты йылды зыян күрөп тамамланы. Ауыл хезмәткәрҙәре алдында эш хақы буйынса бурыс зур, ауыл хужалығы техникаһын һатып алыу кәмене... Һәр колхоз етәксенең «Волга»һы бар — машина алалар, ә техника алырға теләмәйҙәр! «Волга» өсөн киткән аксаға өс трактор алырға мөмкин...»

Колхоз яҡлылар йыш кына халыҡты: «Колхоздар, үзҙәре ниндәй генә ауыр хәлдә булмаһын, ауылдың социаль инфраструктураһын һаҡлаусы берҙән-бер терәк булып тора», — тип йыуата. Йәнәһе, колхоздар булмаһа, юл да төзөлмәйәсәк, газ да үтмәйәсәк. Шунлыҡтан, хужалыктарҙың күп рәйестәре республика хөкүмәте, президент кимәлендә хәл ителгән, республика бюджетты иҫәбенә башкарылған эштерҙе үзҙәренең қазаныштары тип күрһәтергә оштарып китте. Булдырғыһыҙлыҡтарын, киреһенсә, «бар республикала, илдә шулай булғас» һымаҡ һүзәр менән ақлай. Халыҡ ышана. Сөнки уларҙың қанына «өстәгеләргә нығыраҡ күренә» тигән «код» һендерелгән. «Колхоз таралһа, баярға, алпауытқа баш эйәсәкбез», тигәндәрен дә ишеткән бар. Ләкин қайһы бер хужалыҡ етәкселәренең әллә қасан теләһе ниндәй баярҙан да узырып ебәргәндәре баштарына ла инеп сыҡмай. Бик һирәк кенә колхоздарға рәйес күмер буйы ил, халыҡ тип эшләй. Нәж ана шуларҙың хужалықтары көслә һанала ла. Ғәзәттә, рәйестәр алышынып тора: берәһе килеп байыға ла, икенсенең урынын қадыра. Уның қарауы, колхозсы шул ук: олатаһы ла бил бөккән, балаһы ла, ейәне дә. Иң аяныслыһы, хәҙер баш қоршауҙың ни икәнән аңламаһаң, ейәнәң балаһына ла улар яҙмышы төшәсәк. Әйткәндәй, 1861 йылда асылда қоллоққа тиң булған «крепостное право» бөтөрөлгәс

тә, қрәстиәндәр батшаға «Баярһыҙ без ни эшләйбездә?» тип хат яҙған ти. Сөнки уның менән эшләүе еңел: татлы ризыҡ ашамаһа да, тамақ тук, кейем ямаулы булһа ла, өҫ бөтөн, иртәгәһе көнөн дә қайғыртырға түгел — баяр уйлар һ.б. Бына колхоз ошо ук системаның заманса сағылышы инде.

Ә социаль инфраструктураға қилгәндә, һәр кем шәхси, қрәстиән хужалығынан табышты ни тиклем күберәк алған һайын, шул тиклем бюджет та тулыланыр. Сит илдә күмер буйы колхоз булмаған, әммә берәһе дә юлһыҙ за, газһыҙ за тормай. Ғөмүмән, кешелектең дөйөм қазаныштарын бер колхозға, совет власына қайтарып қалдырыуҙан арынырға қәрәктер инде.

Бөгөн төп бурыс — кешене үзаллы эшләргә, табышын базар шарттарына ярашлы қуллана белергә, үз еренә хужа булырға өйрәтөү. Уның бер нисә сәбәбе бар. Тәүгеһенә яуап таптыҡ шикелле: дөйөм Рәсәй Федерацияһында әре хужалықтар тарқалып, ер қрәстиәндәргә күсә барған осорҙа безҙә генә колхоз системаны йәшәй алмаясаң, тимәк, теләйбезме-юкмы, уны көсләп һақлап тороу халқыбыҙҙы күрә-тора көрсөккә илтеүгә тиң.

Икенсе, мөһимерәк сәбәп: илдә 1994 йылдан башлап күз һатыу һатып алыу мәсәләһе күтәреләүе. Һуңғы вақыт Кремлдә дә, депутат фракцияларында ла ул бик зур бәхәс тыуыра, законды қабул итеүгә табан аныҡ эштер башқарыла. Әйе, Башқортостан халқы 1995 йылдың 17 декабрәндә — Рәсәй Дәүләт Думаһына һайлауҙар һәм референдум көнөндә — «Башқортостан Республикаһында ер сикләүеҙ һатып алыу-һатыу объекты булырға тейешме?» тигән һорауға кәтғи рәүештә «Юж!» тип яуап бирҙе. Ләкин шуныңын оноторға ярамай, ул сақта Мәскәүгә дә был мәсәлә буйынса һүз йыш сурытылмай, әлекке автономияларҙың «суверенитетты күпме йота ала, шул тиклем йотқан» сағы ине. Хәҙер иһә хәл бөтөнләй башқа: үзәбез зә һизмәй қалдыҡ — Волга буйы федераль округына индек, власыбыҙ «вертикаль»ләште, һалымды «умырып» алып китәләр, Конституциябыҙҙы, закондарыбыҙҙы «норма»ға қилтерәләр. Қысқаһы, хәҙер үзәк «провинциялар» менән бик иҫәпләшмәйәсәк: губерналарҙы —

«айырым кенэзлектәр»зе бер кул астына туплау менән, сират «суверенлы» республикаларга китәсәк. Миҗал эзләп озак азапланырга кәрәкәмәй — Чечняла кан койош бара, Якут-Сахала ике республика граждандлығы институты бөтөрөлдө. Бер кем дә киләсәктә Федераль килешүезен юкка сығарылып, «кағыз киҗәге»нә эйләнәсәгенә гарантия бирә алмай. Сөнки бөгөн үк бар йүнәләш федерация файзаһына түгел, ә үзәкте ныгытыуга, уга сикһез власть биреүгә йүнәлтелгән. Был йәһәттән агросәнәгәт тармагы ғына ситтә калмаҗ. Үзәктәге төрлө даирәләге партияларга ла, депутаттарга ла Башкортостан халкының ихтияры бер ни тормауы мөмкин. Тимәк, беззә лә ер ййлап эшсән кешенә кулына күсә барырга тейеш. Ә эшләй алган крәстиәнәнән юридик документ менән бүленеп бирелгән ерен береһе лә тартып алмаясақ. Шул сакта ғына етәкселәр зә хезмәтсәндәр менән иҗәпләшәргә, улар алдында отчет тоторга мәҗбүр буласақ.

Кайһы сакта укыусыларзан, абруйлы ғалимдарзан: «Аҗабалықты тергезәргә кәрәк», тигән һүззәрзе ишәтергә тура килә. Юк менән булашмайык, халықтың башын кайғыртмайык, тим ундайзарга. Асылда иһә аҗабалык бар беззәң закондарыбызза, тик күззә асып кына карап, аңдай ғына беләргә кәрәк. Яуапты табыр өсөн «Башкорт ССР-ында крәстиән (фермер) хужалыгы тураһында», «Башкорт ССР-ында ер реформаһы тураһында» закондарыбызга (21 март, 1991й.), БССР-зың Ер кодексына (22 март, 1991й.), уларга өстәмәләргә, үзгәрештәргә («Известия Башкортостана», 22 март, 1999й.) карау за етә. Ошоларзы файзаланһаң, элекке 40 дисәтинә түгел, 50, хатта унан да күберәк ер ал да — рәхим ит, эшлә генә.

Башкортостан Республикаһы һәм Рәсәй Федерацияһы граждандары ерзе гүмерлек (мираҗка ла калдыра алыу хокугы менән), даими (срокһыз) файзаланырга һәм вақытлыса (арендаға) алырга хокуклы. Әлеге мәлдә Рәсәй Федерацияһында ерзе һатыу-һатып алыу буйынса айырым закон эшләнә. Әйткәндәй, Татарстан ошоға окшаш канунды 1998 йылда кабул итеп, бөгөнгө көнгә биләмәләренәң һәр гектарына тик-

ләм «бүлгеләнәп», «хақы» куйылып бөткән. Был турала ОРТ каналы 21 февралдә белдерзә. һарытау өлкәһендә иһә 1997 йылда ук уның буйынса шаулай башлап, өлкә кимәлендә закон кабул ителә. «Известия» (22 октябрь, 1997й.) ул турала тәүгеләрзән булып хәбәр итһә, 1998 йылдың 6 мартында инде өс сутый ерзең аукционда 31 мең һумға һатылыуы хақында язып сыҗкайһы. «Рәсәй Федерацияһының 14 субъектында урындагы закондар бөгөнгө көнгә саклы ерзе «реформа» үткән колхоздарында хатта ауыл эшселәренә лә шәхси миләккә алыуға хокук бирмәй», — тип яззы гәзит.

Башкортостанда ер участкалары түбәндәге максатта бушлай бирелә:

- а) шәхси торлақ төзөү һәм шәхси хужалык итеү өсөн;
- б) коллектив баксалар өсөн;
- в) дача кооперативтарына;
- г) гараж һалыр өсөн;
- д) закон тарафынан каралған башка осрактарза.

Ерзе икенсәгә ошо ук максаттарза биреү тыйыла.

Ер участкалары бүлеу нормаһы мираҗка биреү йәки шәхси миләксәлек хокугы менән:

- а) шәхси хужалык алып барыу өсөн — 3 гектарға саклы;
- б) баксасылыкка — 0,15 гектар;
- в) торлақ, гараж йәки дача төзөүгә — проект-техник документ буйынса.

Шулай ук Башкортостан граждандары гүмерлеккә, мираҗка калдырыу хокугы менән 50 гектарға саклы ерзе (район нормаһына ярашлы) крәстиән (фермер) хужалыгы ойоштороу өсөн дә ала. Ошо ук максатта ер республикала аренда ысулы менән дә бирелә, был сағында уның майзаны сикләnmәй.

Үткәндәрзе һағыныу сире бер заман үтер, тик һауығыузы тизләтеү мөһим. Ә үзаллы эшләргә өйрәнәүзәң төп майзаны — шәхси хужалык.

Кеше әсе тиренәң, йокоһоз төнөнәң, сарыф ителгән сәләмәтлегенәң емешен күрәргә тейеш. Ошо емеш уны һәм ғайләһен тулыһынса тәмин итерлек, баалаарын үстәрәп, укытырлык булыуы мөһим. Был йәһәттән йыш кына Чечняны иҗкә алам. Унда булған сакта ике йыл буйы һуғыш барған, өйзәре емәрепкән, эш хақы, пенсия түләnmәгәнәнә лә хан заман ине. Шуныһы аптыратты: емәрек өй әргә-

һендә яңыһына нигез һалына башлаған, халыҡ ауызынан зарланыу һүҙен ишетмәһен, йөззәрәндә төшөнкөлөк юк. Өйзәрәндә инһәң — өстәл тулы ризыҡ. Нилектән был? Бар ғилә — шәхси хужалыҡтары менән йәшәүзәрәндә, дәү-дәү базарында кәмендә ике-өс йыллыҡ ризыҡтары булыуға, һәм безҙең һымаҡ ғүмер буйы «колхозыбыҙың булһа — без зә үлмәбез» тип йәшәмәүзәрәндә.

Безҙән айырмалы рәүештә, ире, катыны, хатта балалары дөйөм хужалыҡ эшенә егелмәгән. Ир колхозда эшләһә, катын менән балалары — шәхси хужалыҡта, үз ғайләһә өсөн тир түгә. Ошондай ук миҫалды эстондарҙан килтерер инем. Уларҙа ла колхоз системаһын индереп карағандар. Тик бер-береһен һатмаған, «раскулачивание»ға бирмәгән, бер-береһә өсөн үлеп барған халыҡка камыт кейҙерә алмағандар. Уның карауы, бөгөн мул тормошта йәшәйҙәр. Әгәр зә безҙә машина алыу байлыҡка һаналһа, Балтик буйы идәрәндә ул хәжәткә тиң.

Һиңә әллә кайҙа китергә? Әйзәгә, үзебезҙең йәшәү кимәлен Башкортостан буйынса булһа ла сағыштырып карайыҡ. Әйтәйек, 100 башкорт ғайләһенәң 22,8 процентының шәхси машинаһы булһа, урыстарың — 34,3, татарҙарың 29,7 процентының бар. Дөйөм ятактарҙа ошо ук һанға 8,5 процент башкорт йәшәһә, урыстар — 3,8, татарҙар — 5,7 (Р.Ирһазаров, «Равенство этносов в БР».) Был һимәнән шулай һуң? Кайһы бер ағай-әне уйлағанса, башкортто үз республикаһында кыҫалармы? Юк! Был башкорт райондарында етештереү сәнәгәтенең булмауынан, йәғни колхоз, совхоздарҙа бил бөгөүсә халықтың оһоз сәймал етештереүсә булыуынан ғына килә. Хәйбулла, Әбйәлил, Йылайыр, Ейәнсура һ.б. райондарҙа командировкала булған сакта иҫ китә — һауған һөттәрән әллә кайҙарға илтергә, үстәрән иғәндәрән, булған иттәрән теләһә кайҙа оһоз хакка озатырға ризалар. Кайһы бер етәкселәр хатта былай тип ебәрә: «Әлегерәк рәхәт булды, бөтәһән дә кырып, һепереп

алып китәләр, кайғы белмәй инек...» Халықтың һасар йәшәүенең тағы бер сәбәбе: райондарың иҫ киткес эре булыуы. Кайҙа зур территориялы район, шунда — зур хужалыҡтар, шунда — халықтың ярлылығы. Кайҙа етештереү тармактары юк, шунда киләсәктә лә теүәл фән белгестәре, етәксә кадрҙар үсмәйәсәк. Тимәк, артабан да урындағы халыҡ менән ситтән килеүселәр етәксәлек итәсәк, тимәк, артабан да был төбәктәр оһоз сәймал етештереүсә генә булып каласак.

Бөгөн үзаллы эшләргә өйрәнергә теләмәүебез киләсәктә бик ауыр, ғәфү итмәсләк һөзөмтәләргә килтерәү мөмкин. Ата-бабалар меңәр йылдар буйы кан койған еребезҙән бөтөнләйгә тороп калыуыбыҙ бар.

Башкорттоң тарихы данлы ла, канлы ла. Тик ул тарихта әлегә безҙең өлөшөбөз юк! Безгә бөгөн шул өлөштә тултырырға форсат бирелгән — ғайләбезҙә, тотош алғанда, халқыбыҙы бөлгөнлөктән алып калыу. Балаларыбыҙы етеш тормошта үстәрәп, укытып кеше итәк кенә без тарихка тамсылай үз өлөшөбөзгә өстәрәбез... Әлегә безҙең — ир-егеттәрҙең — алдына бер генә максат куйылған — Ир булып калыу, һөйгәндәребезгә коһағыбыҙың кайнарлығын йәлләмәү, сабыҙарыбыҙға эштән һөйәлләнгән кулдарыбыҙың йомшаклығын тойзорттоу, гендарҙа туғарылған атты әйәрләү, үзебезҙең ерзә иртәгәһә көнөбөзгә һыклай һигез һалыу... Ир булып калайыҡ! Ә дөйөм алғанда, телгә алынған үә алынмаған кәмселәктәрҙән арыһы дауаһы, тимәк, халқыбыҙың яҙмышы — үзебезҙең кулда. Йәндәребезгә инеп оялаған аҡлану, зарлану, урын таба башлаған көнләшәү һымак һасар ғәзәттәрҙә алып ырғыта алһак, шик-шөбһәләр зә, коллоқ ғәләмәттәре лә юғалыр. Рух тазарһа, әскәлек, наркомания, токсикомания ла йокмаҫ. Инештәребезгә кайтһак, демографияк хәл дә кырқыулашмаҫ. Һәр хәлдә, һуңғыһы өлкәһендә республика етәксәләре кулынан килгәнән эшләй, калғаны үзебезҙән тора.